1.1. İrşat, Tebliğ ve Davette Genel İlkeler

Din hizmetlerini ifade eden temel kavramlar arasında **irşat, tebliğ** ve **davet** öne çıkmaktadır. **İrşat,** "insanlara doğru yolu göstermek, onları uyarmak ve faydalı işlere yöneltmek" anlamlarına gelir. İrşat faaliyetinin muhatapları, yani irşat edilecek kimseler hem gayrimüslimler hem de Müslümanlardır. Müslüman olmayanları irşat; onları iman ve İslam'a davet etmek demektir. Müslümanları irşat ise onlara imanın gereği olan salih amel ve güzel ahlakı hatırlatmaktır. Ancak irşat kavramı yaygın olarak Müslümanlara yönelik yapılan faaliyetler için kullanılmaktadır.

İrşat faaliyetleri, Müslümanlar arasında manevi yardımlaşma ve dayanışmayı sağlayan araçların başında yer alır. İrşat faaliyeti sırasında bu işin tabiatından kaynaklanan pek çok zorluk yaşanabilir. Kur'an-ı Kerim'de, irşat görevinin yerine getirilmesi sırasında ortaya çıkacak güçlüklere karşı sabır ve namazı (veya dua) vasıta kılarak Allah'tan yardım istenmesi tavsiye edilmiştir.[2] Resul-i Ekrem de insanların arasına girip eziyetlerine katlanan Müslümanın onlarla bir arada bulunmayan, dolayısıyla eziyetlerine maruz kalmayan Müslümandan daha hayırlı olduğunu bildirmiştir.[3]

Din hizmetleri alanında görev yapan kişiler irşat vasıtasıyla İslam'ın doğru ve güzel bir şekilde insanlara ulaştırılması için çaba gösterirler. Hutbe ve vaazlar irşat faaliyetinin en yoğun olarak yerine getirildiği alanlardır. Cami dışındaki farklı mekân ve zamanlarda da irşat yapılabilir. Sözgelimi ad koyma, sünnet, nikâh, cenaze törenlerinde yapılan konuşmalar dinî mesajların ulaştırılması için bir fırsattır.

1 Ahmet Haluk Yüksel, Erdoğan Fırat, Mualla Selçuk, Din Hizmetlerinde İletişim ve Halkla İlişkiler, s. 97.
2 bk. Bakara suresi, 45. ve 153. ayetler; Lokman suresi, 17. ayet.
3 bk. İbn Mâce, "Fiten", 23; Tirmizi, "Sıfatü'l-kıyâme", 55.

Tebliğ kelimesi sözlükte; “ulaştırmak, iletmek, duyurmak ve bildirmek” anlamlarına gelir. Bir terim olarak tebliğ, Allah’tan gelen ilahi hükümlerin hiçbirini gizlemeden, eksiltmeden ve herhangi bir ilavede bulunmadan insanlara bildirilmesine denir. Bir ayette buna şöyle işaret edilmektedir:

يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ اِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ...

“Ey Rasul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, onun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır...”[4] Bütün peygamberler kendilerine vahyedilen emirleri toplumlarına bildirmişlerdir. Tebliğ görevlerini yerine getirirken, çeşitli sıkıntılarla karşılaşmışlar ancak hiçbir zaman taviz vermemişlerdir. İslam dininde tebliğ, sadece belli bir grubun değil, bütün müminlerin görevidir. Her mümin kendi bilgi ve kültür seviyesine göre tebliğde bulunmalıdır.

Tebliğ yaparken muhataplarımıza saygılı davranmalı, onlara yumuşak söz ve güler yüzle hitap etmeliyiz. Zira güler yüzlü ve yumuşak sözlü insanlar, toplum içinde her zaman sevilir ve sayılırlar. Tebliğ yapan kişi, samimi olmalı, halkın arasında nasıl bir davranış sergiliyorsa yalnız kaldığı zamanlarda da samimi olmaya gayret göstermelidir.

Davet, çağırmak ve dua etmek anlamlarına gelir. Terim olarak özellikle “İslam’a ve İslam esaslarının uygulanmasına çağrı” anlamına gelir. Davet ve tebliğ kavramları sık sık birbirinin yerine kullanılmıştır. Nahl suresinin 125. ayeti davet için takip edilecek yöntemlere ışık tutmaktadır:

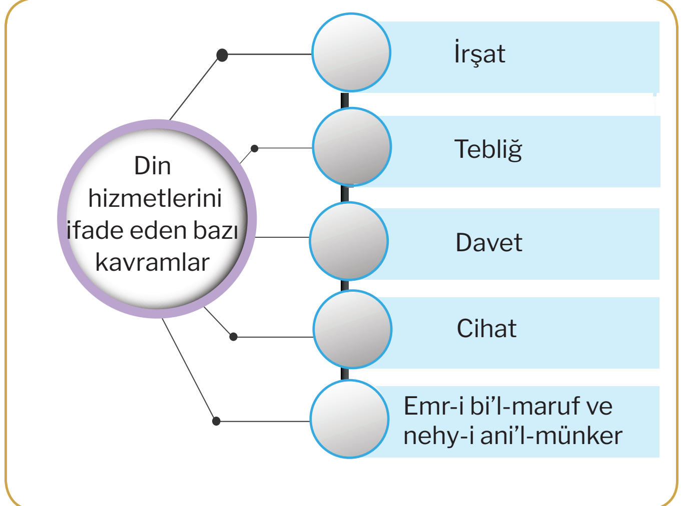
4 Maide suresi, 67. ayet.

DEĞERLENDİRELİM

“Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder; kötülükten meneder ve Allah’a inanırsınız: Ehl-i kitap da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. (Gerçi) içlerinde iman edenler var; (fakat) çoğu yoldan çıkmışlardır.”

Âl-i İmrân suresi, 110. ayet.

Yukarıdaki ayetin mealini müminin tebliğdeki sorumluluğu açısından değerlendiriniz.

Vaaz da emri bi’l-maruf ve nehyi ani’l-münker görevidir.

ﺍُﺩْﻉُ ﺍِﻟٰﻰ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺭَﺑِّﻚَ ﺑِﺎﻟْﺤِﻜْﻤَﺔِ ﻭَﺍﻟْﻤَﻮْﻋِﻈَﺔِ ﺍﻟْﺤَﺴَﻨَﺔِ ﻭَﺟَﺎﺩِﻟْﻬُﻢْ ﺑِﺎﻟَّﺘﻰ ﻫِﻲَ ﺍَﺣْﺴَﻦُ...

PAYLAŞALIM

Tebliğ ve davetle ilgili üç ayet veya hadis bulup bunları arkadaşlarınızla paylaşınız.

"(Resûlüm!) Sen, Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! ..." Hz. Peygamber (s.a.v.) davet faaliyetlerini ümitsizlik ve karamsarlığa kapılmadan daima sabır, azim ve inançla sürdürmüştür. Onun davet çalışmalarında önem verdiği bir diğer husus da sosyal ilişkilerini kesintisiz olarak sürdürmesidir. Ayrıca o, Müslüman olan ve olmayan akraba ve çevresiyle ilgisini kesmemiş, davetini sunmak üzere toplantılar düzenlemiş; çarşı, pazar, panayır ve ev gibi insanların toplu olarak bulunduğu her yerde tebliğ faaliyetini sürdürmüştür. Davet faaliyetinde hiçbir zaman kişisel menfaatini öne çıkarmamıştır.

Davette bulunurken muhatapların eğitim seviyesi ve psikolojisi dikkate alınmalı, somut delillerle ve ikna edici metotlarla konuşulmalı, insanlara vicdanlarını harekete geçirecek örneklerle hitap edilmelidir.

Emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker" faziletli bir toplum oluşması için önemlidir.

Tebliğ ve davet faaliyetleri cami dışındaki çeşitli ortamlarda da değişik vesilelerle yerine getirilmektedir. Vaaz ve hutbelerin yanı sıra düzenlenen sempozyum, konferans ve benzeri programlarla tebliğ ve davet yapılmaktadır. Ayrıca bireysel olarak İslam dini ile ilgili bilgi edinmek isteyenler, din hizmetini sunan görevliler tarafından İslam dini hakkında bilgilendirilmektedir.

Din hizmetlerinde önemli olan kavramlar arasında "cihad" ve "emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker" de yer almaktadır. Cihad, ilahi mesajı insanlığa duyurma amacını güden bir faaliyettir. En geniş anlamıyla cihad Allah'ın gönderdiği dini esasların yaşanması hususundaki tüm engelleri kaldırmak için mücadele etmektir. Bu sebeple her dönemde canlı tutulması gerekir. İslam'a davet ve cihad görevini yürütecek olan kişi davasının dayandığı kesin delillere ve bilgilere sahip olmalıdır. "Emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker"; iyiliğin hakim kılınması ve yaygınlaştırılması, kötülüğün önlenmesi, bu şekilde faziletli bir toplumun oluşturulması ve yaşatılması için gösterilen faaliyettir. Bu bakımdan cihadın bir türü olarak önem kazanmıştır. Şu ayet emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münkerin toplumsal bir görev olduğunu göstermektedir:

ARAŞTIRALIM

Furkan suresi 52. ayetindeki cihad kelimesinin anlamını tefsir kitaplarından araştırınız.

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Sizden öyle bir topluluk bulunsun ki -onlar insanları- İslam’a davet etsin; iyiliği emredip kötülükten sakındırsın. Onlar kurtuluşa erenlerdir.”[5]

Din görevlileri halkla iç içedir. Beş vakit namazda, cami sohbetlerinde, cuma, bayram vaazı ve hutbelerinde halka doğrudan hitap etme imkânına sahiptirler. Din görevlilerinin İslamî değerleri ilmin ışığında insanlara sunmaları, iyiliği emredip onları kötülükten sakındırmaları gerekir.

LİSTELEYELİM

Bir davetçide hangi özellikler bulunmalıdır? Listeleyiniz.

- Yeterli ve doğru bilgiye sahip olmalıdır.
- Tatlı bir dil ve güzel bir üslup kullanmalıdır.
- ....
- ....
- ....

5 Âl-i İmran suresi, 104. ayet.
6 Ahzab suresi, 45-46. ayetler.